

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 305/2014
17.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног М.М., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног М.М., адвоката С.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 1112/11 од 29.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 2819/13 од 06.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног М.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.1112/11 од 29.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.2819/13 од 06.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.1112/11 од 29.11.2012. године, између осталих, оптужени М.М. оглашен је кривим због извршења три кривична дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, од чега једно извршено у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, четири кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ па му је за свако кривично дело разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ утврђена појединачна казна затвора у трајању од по 3 године и 6 месеци, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 2 године, за свако кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од по 2 године и за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од 3 године, па је осуђен на јединствену казну затвора у

трајању од 6 година и 6 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.08.2011. до 03.12.2012. године.

Наведеном пресудом на основу члана 206. ЗКП обавезан је оптужени М.М. да оштећеној К. банци АД Б. исплати имовинско правни захтев у износу од 16.772,97 динара. Истом пресудом на основу члана 91. и 92. од оптужених М.М., Б.С. и Ј.Б. одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од ... динара, а од оптуженог М.М. одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од ... динара, ... еура, ... АУД, ... ЦХД, ... СЕК, ... ЦХФ, ... ГБП, ... УСД, ... динара, ... евра, ... ЦХФ, ... динара и ... динара.

Истом пресудом на основу члана 196. став 1. ЗКП, обавезани су оптужени М.М., Б.С. и Ј.Б. да суду солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка у износу од 89.291,45 динара.

Наведеном пресудом на основу члана 348. став 5. КЗ, од оптуженог М.М. одузети су пиштољ ЦЗ ..., калибра 7,65 мм, са 8 комада припадајуће муниције и пиштољ ЦЗ ... калибра 9 мм Ф.бр ... са 6 комада припадајуће муниције.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 2819/13 од 06.11.2013. године усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр.1112/11 од 03.12.2012. године у делу одлуке о казнама између осталих, у односу на окривљене М.М., Б.С. и Ј.Б. и то тако што је Апелациони суд у Београду задржао из првостепене пресуде као правилно утврђене појединачне казне и то окривљеном М.М. за три кривична дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ казне затвора у трајању од по 3 године и 6 месеци и три кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од две године и за свако кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ казне затвора у трајању од по две године и за кривично дело неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ казну затвора у трајању од три године, па је окривљени М.М. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.08.2011. године до 03.12.2012. године, а у преосталом делу жалба јавног тужиоца, као и жалбе браниоца окривљеног М.М. одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног М.М., адвокат С.М. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини првостепену и другостепену пресуду или да укине другостепену пресуду и предмет врати одговарајућем суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног М.М. је неоснован.

Бранилац осуђеног М.М. у захтеву наводи да је окривљени у полицији уцењиван, да је његово признање у полицији изнуђено, да записник о саслушању осумњиченог садржи формалне недостатке јер је потписан од стране лица које у записнику није наведено да је поступало у било ком својству. Надаље, полицијски службеник П.Ђ., који је потписао наведени записник, саслушан је на главном претресу и изјавио је да је 80% сигуран да је он сачинио записник, што овакву службену исправу чини незаконитом, и на који начин је учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер се првостепена и другостепена пресуда заснивају на незаконитом доказу. Надаље, у захтеву се наводи да је изабрани бранилац окривљеног М.М. намерно, циљано и незаконито спречен од стране службених лица да окривљеном пружи стручну одбрану у полицији, о чему је посведочио и заменик ВЈТ у Београду код дежурног истражног судије, а окривљеном није омогућено да се јави родитељима, чиме су повређени чланови 75. став 1, 76. и 69. став 1. тачка 3. ЗКП и повређено право на одбрану окривљеног.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП бранилац окривљеног М.М. је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде на странама 6 и 7, дао јасне и довољне разлоге које је Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у наводе захтева за заштиту законитости браниоца осуђеног М.М. којима се указује на повреде чланова 75. став 1, 76. и 69. став 1. тачка 3. ЗКП, јер исте не представљају повреде закона које су у смислу члана 485. став 4. ЗКП законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**